

Title :	สังคมยุค 'อินเทอร์เน็ต' ที่เด็กยุคใหม่ควย
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	กรุงเทพธุรกิจ หน้า 6
Date :	ฉบับที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2558

นางพูน
เรื่อง : ภู เชียงดาว

“การเดินทางเป็นสายตาของนักเขียน...การพบผู้คนหมายถึงการทำหน้าที่กับชีวิตและโลก...”

รงค์ วงษ์สวรรค์ เคยกล่าวไว้ และก็เป็นจริงเช่นนั้น เมื่อทุกครั้ง ชีวิตผมมีโอกาสออกเดินทางไกล ในระหว่างทางและจุดหมายปลายทางนั้น ผมได้พบและเรียนรู้อะไรมากมายหลายอย่างเลย

ครั้งนี้เช่นกัน เมื่อมีมิตร, จริญ มาลัยกุล จากโครงการอ่านสร้างชาติ มูลนิธิกระจกเงา เชื้อเชิญผมไปคุยเรื่องการอ่านให้น้องๆเยาวชนอำเภอแม่จันกับเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ว่าการอ่านมีพลังและสามารถเปลี่ยนชีวิตได้อย่างไร ผมจึงรีบปากตกลงไปไม่รอช้า

ผมออกเดินทางไปบนถนนเส้นทางที่คุ้นเคยบนถนนหลวงสายหมายเลข 107 เชียงใหม่-ฝาง มุ่งหน้าไปทางอำเภอไชยปราการ ฝาง แม่เอย

ของเชียงใหม่ พอข้ามสะพานแม่น้ำกก บริเวณท่าดอน แล้วมุ่งหน้าไปตามถนนตัดลอดผ่านชั้นดอยไปไม่นานก็โผล่ถึงดอยแม่สลอง อำเภอแม่จัน ของเชียงราย ผมรู้สึกตื่นตาตื่นใจ เมื่อขับรถผ่านไปบนเนินเขาสลับกับแอ่งน้ำอันกว้างใหญ่เหมือนเรากำลังพลัดหลงไปในดินแดนโลกใหม่ที่ไมมีความขัดแย้งใดๆเกิดขึ้นเลย

บรรยากาศโล่ง ฟากกว้าง มองเห็นแต่เนินเขา เว้นน้ำ คนหาปลา และฝูงควาย ว่ากันว่าในพื้นที่กว้างหลายพันไร่ ชาวบ้านบอกเล่าให้ฟังว่าตรงนี้เคยเป็นเมืองเก่ามาก่อน พอเกิดปรากฏการณ์รอยเลื่อนแม่จัน ทำให้เปลือกโลกยุบเปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้เมืองเก่าจมลงในน้ำดินโคลน จนทุกคนเรียกกันว่า เวียงหนองหล่ม

ต่อมาพื้นที่ตรงนี้ได้กลายเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญเชื่อมต่อกับเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย (ทะเลสาบเชียงแสน) และได้กลายเป็นฐานทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์ให้วิถีชุมชนใกล้เคียงมาช้านาน

ใช่แล้ว, ขณะที่เราขับผ่าน เราจึงมองเห็นชาวบ้านกำลังยกจ่ายกยหาปลากันริมขอบอ่างน้ำ และรอบๆ บริเวณ เราจะมองเห็นฝูงควายจำนวนมากหลายร้อยหรืออาจมีเป็นพันๆ ตัวนอนกลิ้งกิ้งกับดินโคลนกลางบวกหนองน้ำกันอย่างสบายใจ

